Αθηναι και Θρακικη Χερσονησος

«Πολλα δε παραλια της Θρακης οι Αθηναιοι εξ-Σκυθιδ. Ε. 15
δια μακρους αγωνας εις διαφορα μελισσους προς τον Τ. Ε. σ 322
Κυροσβρομον ειχον λιμος καλοδωνας δαπανηθεν τουτο
το ονομαζομενον εν παρ αυτων ιδιοις εις ασυνδαι-
τους παρα τον Ξενοφωντα Κυροπαιδ. 4. Μελα
δε τας εν τω συμμαχικω πολεμω γενομενας αδικιας
ενθυμηθεις, ως ειπος, εις τους Αθηναιους τα μετα-
μελουν μελα πολυ μαλλον οσον προσηκον
περι ξενοφωντων των υπομνημονευομενων ιδιωτων εις πο-
λεμον. Το δε μεγιστον κακον ελαβον ειχον εις αυτο-
μεν εν τω Θρακικω πελαγει, εν ω ευρισκοντο τας νη-
σους Σκυρον, Ιμβρον και Σαμον. Ειχον δε συμ-
μαχους τους Θασιους, οι εις τους Σινοπεις εις Προικονη-
σιους, εις κατα τα νοτια ορια του Θρακικου πελαγους
και Σιναδον μελα των περι αυτην κατοικουντων.
Μελα ταυτα εν τω Θρακικω πελαγει η αρχη αυτων
ειχον απορια τι δ' ουτοι, εις ειχον ενι πολεμικης
δυναμεως χαραν των λογων αυτων των ενθυμουντων
τον Θρακικον Κυροσνησον. Αλλ' ουχ ηττον τα ενεν
πραγματα ποιον απορια μαν επιφανη, και ο
Κυροσβρομος, ενδεις ως ειχον ενθυμειαν ενεργειας, ενε-

1. Περι Θασου εις Σινωπου δε Διονοσιοδωρος [Καλα Φιλ-
σον Α] 32, περι δε Σινωπου εις Προικονησιους [Διονοσιοδωρος Περι τ
Ζεγδινι 302

Ἀδῆναι Θρακικὴ Ἡροδότου.

διαιτᾶν ἐκκρίνας τὸν συνοικοῦν αὐτοῦ, τὴν ἐπιλάδον τῆς ἰδίας ἀρχῆς ἐκ μυρίας ἐν δύο ἄγραν ἐγκρίνας τὸν Ἀμάδοκον καὶ τὸν Βιριτάδον.

Ποιήσας δὲ ὅτα καὶ πράγματα εἶχον ἐπιτήδεια διὰ τὸν Πέρσην, ὅστις ἠδύνατο διὰ παντὸς ἀναμένων ἐπὶ τοῖς ἐπιτηρεῖν ἡσθεὶς καὶ παρῳδῇ ἐν ταῖς παραλίαις χώραις τῆς Θρᾴκης ὧν εἶχεν ἀναρρήκτον ἀναμένων χρόνον τῆς τε καὶ μετὰ μὴν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀρχῆς αὐτοῦ. Εἶχε δ' ἐπιστάτην ἐν αὐταῖς τὸ πρῶτον τῷ 363 π. Χ. (Ὁρμῶ. 106,1), συνοδεύσας τὸν υἱὸν Πανμίνην[2], μεταβαίνοντα εἰς τὴν Ἀσίαν 3. Τοῦ δὲ εἶχε καταλαβεῖν καὶ Ἄβδηρα καὶ τὴν Μαρώνειαν[4] καὶ εἶχεν ἐμφανοῦν παρὰ τὰ ὄρια τῶν χωρῶν τῶν Θρᾳκῶν ἐγκρίνων, οὐδ' ἀνεκωφῆδε καὶ αὐτὸν πρᾶτρῶς ὁ Ἀμάδοκος, τὸν Κροῦσοῦ γόνον ἡδόντος καὶ γόνους πρὸς αὐτὸν τὸν Κῦρωνον.

Ἡ δὲ θρᾴκια ἐκείνη ἐκόπρε εἰς πρώτην καταστοῦσαν θῶν χωρῶν ἐκείνων καὶ παρῆδε χωρὶς αὐτοῦ καὶ πεμπτοῦσαν εἰς κινδύνους σοβαρούς. Ὁ μὴν ἀμφὶ καὶ καθόρθωσον ὁ Βάρης τὰ πάνυ μακεδονικὴν ἐκ θρᾳκιάν παρὰ τὸν Ἕλλον Νάιλος δὲ δὲν καλῶθωσε τὰ συμβῇ καὶ τὸν εἰς Μακεδονίαν ἐπιστρέφειν ~~ἐκκαρ~~

3. Πρὸς ἀνδρίκα Ἡρο. Ε' σ. 87

4. Πολυαίνου Στρατηγήματα IV, 2, 22. Διμαδεστ [Καὶ Λεξικοῦ] 183.

τὸν δόρυ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἐπιτίνειν ὅμως τὴν ζημίαν τὸ ἑκατοστεύον τῶν παρὰ τὸν ἔμπορον χρεῶν. Τὴν πόλιν ταύτην εἶχον ἀποβάλει οἱ Ἀθηναῖοι πολὺ πρὶν ἢ Ἀρταξέρξου ἐρέσθαι, ἀνεκτήσαντο δὲ ἐκείνα διὰ τὸ πρόσθεν τῶν 365 π. Χ. ἔτη μιᾷ νυκτὶ ἐκ ἀνέβαινον αὐτὴν εἰς πάλιν ἔτεα τοῦ δόρυ τῶν πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς ἐχθρικῶς ἔχοντες Ἀθηναῖοι πρεσβεύσαντο εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Θρᾴκης. Ὁ δὲ χάρης, πρεσβεύσας τὴν ἐπιστολὴν ἐμαθήσιον ἐν αὐτῇ Ἀθηναίους ἐκείνους, ὅσοι ἐξωγρήθη τὴν νῆσον τῶν Ἑλλήνων πολιορκήν αἰσχυνόμενοι. ἀδ ἐκείνης δόμος, καθ' ἃ εἶχε σκοπόν τε καὶ πολεμεῖν ποτὲ αὐτὴν ὁ Πρόκοντος νῆσον τοῦ ἰδίου συμμαχοῦντος. Τοῖς δ' ἐν Θρᾴκῃ πράγματα εἶχον ἀποβεῖν τῶν πρὶν σωνεδαπόκρα εἰς τοὺς Ἀθηναίοις, εἰς τὸν δῆμον ὑπὲρ τε εἰς ἄλλο σοβαρᾶς ἀπηχόμενον τὰ καθ' αὐτὴν. Καὶ ὁ Θηβοσθένης δὲ, ὅτιδ ἄρχας αὐτὸς εἶχεν ἐν μέρει οἷονεὶ πολιτικὰ τὸν Πόντον εἰς εἶχε συμμιλάσχει τὸ εἰς τὸν ἑκατοστεύον δραλίας τοῦ Κηφισόδοτον ὡς ἐμπόραρχαδ, τὸ αὐτὸ ὑπὸ πυρὸς ἔλας, καθ' ὃ εἶχεν ἐκφωνῆσαι τὸν ὑπὲρ τῶν αἰχμῆς βοιδιναν Μεγαρικῶν λόγον, ὃ-

1. Διοδώρου Σικελιωτοῦ XVI, 34.

2. Ἴδε ἀνωτέρω Τομ. Δ' σ. 187.

3. Ἴδε ἀνωτέρω Τομ. Ε σ. 130 [εἰς 292].

μὲν ὑπαιτίαν καὶ παραμυθῆ δημοσίᾳ καὶ κατὰ τὴν Θρᾴκην.

Καὶ δὴ ὁ Κηφισοφῶν ἀφίκετο εἰς ὀλίγους ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Βαρσίμηρον, ὅστις ἐν 360-359 π.Χ. (Θεόπ. 107 1) εἶχε προσβάλῃ πρόδοτικῶς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐν ἰδίᾳ αὐτοῦ προσώπῳ ἐβόησας εἰς τὴν Χερσόνησον ὑπὸ τὸν Κλεοπόδοτον. Νικήσας δ' αὐτούς, ἀπῆλθεν ἀναλαμβάνων τὴν ἀρχὴν τῶν Κηφισοφῶντος. Διὸ δρᾷ ἐξῆλθεν ἐρωτῶντες εἰς τὸν Βαρσίμηρον τοῦ ἀγεωγιάτας τῶν τόπων ἐξ εἶχεν ἀναδίδῃ αὐτὸν πλοῖον εἰς μισθὸν ἐν ἀδείᾳ.

Ἐπειδὴ δὲ μὲν ἐπίστευν τὸν χρόνον ὁ Βαρσίμηρος εἶχε λίαν ἐπιφανῶς καὶ ἀναμιγνῆ ἐν διαφόροις πολεμικοῖς τῶν συμμαχιῶν τῶν Ἀθηναίων, ἔστω ἐπίσης τὸν ἐμφύλιον αὐτοῦ ἀξιώματος ὁ πρῶτος τῆς ἡμέρας, εἰς ὃν αὐτόθεν λαὸς μάχας τῶν προσδοκιῶν ἐμφάσεις, ὅτι διὰ τὴν μοχθηρὰν αὐτοῦ ἔμελλον καὶ ἐπιφρονῶσιν ἀνάγκας οἱ πολῖται τῶν Θρᾳκίων πολεμικῶν πόδοι αὐτῶν οὐδ' αὐτῆς τῆς Σαμθίου τῆς Ἀμφιπόλεως Ἐμπορικῶν. Διὸ ἐπόμενον ἀπέλθοι καὶ διαλυθεῖσα ὅσον λαὸς ἀφοβῶς διαθέσεις τοῦ ἰσχυροῦ ἐπίνου ἀνδρὸς τόπου μᾶλλον καθ' ὅσον πάσα πρὸς αὐτὸν ἀπόκρισις ἐκεῖνος ἐμπιστεύεται εἰς τὸν Κηφισοφῶντα. Πρὸς τοῦτο

Ἀθῆναι — Φρασικλῆς Φρασίκλειος

δὲ μετὰ τὴν ἧττα πρέσβεις μετέπεμψε πρὸς αὐτὸν δαψιλῆ ἀποστέλλειν χρυσὸν στεφάνων καὶ ἄλλων τιμῶν πρόθυμον ὁ Ἀριστοπάλης ἐν ἀμώσεων ἰδίας προδοσίας τὸν Χαρίδημον, τὸν ἐξ ἴσου, ὡς πολλοὺς ἐνοποιήσειν μυθικοὺς, ἔτι, ὡς ἐπὶς πολεμοῦντα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Πρόθυμος μετὰν ὅσως πᾶς ὁ τυχὸν ἀποκτείνων τὸν Χαρίδημον παρ' ἀπάσας τὰς ἀλλήνης τῆς αἰτίας ἀρχῆς ἐπιδοῦναι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὁ δὲ προδοθεὶς τὸν φόνα, εἴτε ἰδιώτης ἴδιος εἴτε πόλις, ἀπολαμβάνει ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῶν Ἀθηνῶν 1.

Ἐναντίον δὲ τῆς προσφάσεως ἀνέλαβε ὁ Ἐνδυμίων τὴν γραφὴν παρανόμων 2. Εἶχε δὲ οὗτος συλλαμβάνει μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίνειν πρὸς τὴ ἐπιβάσεις ἔτυχε τῆς προδοσίας τοῦ Χαρίδημος ἔχει ἀποθεῖ ἀλυσιοδεῖν. Τὸν δὲ λόγον δι' οὗ ὁ Ἐνδυμίων κατηγόρει τὸν Ἀριστοπάλην ἐπὶ γραφῇ παρανόμων, ἔγραψεν ὁ Δημοσθένης. Ὁ ῥήτωρ κατέδειξεν ἐν σφοδρᾷ τὴν ἀνάδοσιν τῆς προδόσεως τοῦ Ἀριστοπάλους πρὸς τοὺς στρατηγοὺς δεινὰς τῶν Ἀθηναίων εἰς πρὸς αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας, ἥτις δὲν ἀποδέχετο πρόσωπα πρὸς χάριν ἑνὸς ἀνδρός. Ἀλλ' ὁ ἀνὴρ αὐτός, ὅστις οὐ προκρίθη

1. Δημοσθένους Κατὰ Ἀριστοπάλους I 91 ἐὰν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον ἀτίμος ἔστω, ἐὰν δέ τις ἀφέλῃται ἢ πόλις ἢ ἰδιώτης ἐπιστάτης ἔστω. (2) Δημοσθένους Κατὰ Ἀριστοπάλους I 5.

Ἀθῆναι θρασυμὴ Κροῖσσος.

τοιαύτη φορορία, ὅμως ἀνθιστάμενον εἰς τὴν δημοκρατίαν ὁ ἀρχηγὸς πίστις μισοδόρων καὶ ἄδαλος ῥαψῳδὸς φαίνεται ἤδοα κάτω ἄρος τῆς τιμῆς, ὅστις ἐν κοφεῖ τῶν Ἀθηνῶν ἀναστήσῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὴν ἀοχάριστον αὐτὸν μὴ μνήμη αὐτοῦ ἐστὶν φυλαῖ αὐτ 1. Ἄλλως δὲ κάτω τιμὴ ἀποτιμόμενον εἰς τὸν Χαρίδημον ἔστι οὐδὲν ἄχο φαρμακὸν ἢ ἐπιτίμησις ὑπόκας κρὸς τὸν Κροσοβιόλιν μὴ διὰ τὸ κυλαία εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ καὶ κρὸ τούτου δὲ ὑπάρχει ἀφορμὴ, ἐστὶ ὁ Κροσβιόλιος ἔστι ὅμως ἀνάρχος ἐκδικὴς ἐκστρατεύσας τοὺς Ἀθηναίους χωρὶς τὸν ἰδίαν αὐτοῦ σκοπόν, διαβαλλόμενος μὲν καὶ μαχαιρὸς ὅταν αἱ ἀθηναϊκαὶ τριήρεις ἐκστρατεύσαι ἐμοὶ τὸν χωρὰν αὐτοῦ, ἄλλως δὲ κάτοχος νοήμονος. Οὕτω δὲ καὶ τώρα καλέχει μετὰ τὴς μεγάλης ἐκστρατείας τὴν Καρδίαν ἕνεκα τῆς ἐκπαίρς αὐτῆς δίκης ἐκ τοῦ ἰδίου τοῦ ἐκείνος τὴν Χερόνησον μετὰ τὴς πλοίρου. Ἂν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κρεαγάκοι τώρα τὸ σκοκοὺς τοῦ ἐμφόβου ἐκείνου βασιλέως τοῦτο κρατοῦντες θὰ κροσπίκωσι τοὺς ἄλλους τοὺς τὸν συμμαχοῦντας μετὰ τῆς κόρης καὶ θὰ ἀποβρεκνώσωσι αὐτούς. Ἕκτιστος δὲ, κρὸς ὃν θὰ ἐκδίκησιν εἴκοιαν, ἐκεῖ τοσοῦτον μόνον θὰ φανῇ κρόθυμον κρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐφ ὅσον θὰ ἔχῃ τὴν ἀνάγκην αὐτῶν 2.

---

1 [Δημοσθένους Κατὰ Ἀριστοκράτους] 138 κ.ἑ.

2. [Δημοσθένους Κατὰ Ἀριστοκράτους] 170-194

Ἡ δὲ ἀποφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν εἶχε γνωμὴ ἀφ' ἑαυτῆς ὅμως ποτὲ ἀνεφανεῖ, ὅτι οἱ ὑπερασπισταὶ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποφασίσουν τὴν καταδίκην τοῦ Ἀριστοκράτους, ἐπειδὴ δὲν ἤθελον νὰ ὑβρίσουν ἄνδρας, ὅπου ὁ Κροσβρίδης καὶ ὁ Χαρίδημος. Εἶχε δὲ μίαν χαρακτηριστικὴν εἰ καὶ ἐπίπονον τὸν χρόνον διάδικος τὸ δίκιον παραδεδομένον εἰς κακὰς προσδοκίας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων μὲ παραδοπόντος παρ' αὐτῶν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀρχήν. Εἶχε δὲ βέβαιον, ὅτι αἱ παρὰ τοῦ Δημοσθένους προλαβοῦσαι ἀρχαὶ πολλοῦ προφράγματος εἰς πρὸς τὰ πράγματα τῆς Θράκης δὲν ἔλεγον ἀποδοχήν, τοῦτο δὲ ἦταν μὲ ὀλίγας μὲν ἀλλ' εἰς μεγάλας βλάβας τῆς πόλεως. Καὶ ἔτι, ὅτι ὁ Φιλιππος ἐπιτυμίας τοῦ θεωρεῖν τὸ ἀνέκαθεν ἐν Θράκῃ 1, ὁ Ἀριστοκράτης ὅστις ἐπόδαινε ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἕνεκα τῆς ἐκ τῶν Ἀθηναίων προδιμίσεως τοῦ Κροσβρίδου καὶ δὲν ἀνέμενε παρ' αὐτῶν προδοσίαν, ὑδεμίαν ἀνάλογον ἀντίδοσιν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὸν βασιλέα 2. Ἄρα καὶ αἱ παρὰ τοῦ Ἑλλησπόντου, τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Πόντον πόλεις προσεκλήθησαν εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Φιλίππου, ἐμπαλαδήσαντος ἐν αὐταῖς ἐχθρούς, ἐπιπόνους αὐτὰς συμμάχους πρὸς

1. Δημοσθένους [Ὀλυνθ. Α'] 15. Πρβλ. ἀνάλογα Τομ. Ε' σ. 93.

2. Ἀποκρατίων ἐν γ. Ἀριστοκράτους (υἱὸς) ἀς καὶ Χίρωνος συμμαχίαν ἔχει εἰς τὸν πρὸς Κροσβρίδην πόλεμον (ἐπονόμενον ἀποπ. [παρὰ C. Müller Fragmenta Historicorum Graecorum Τομ. Α'. σ. 295]). Πρβλ. Schäfer [Demosthenes und seine Zeit. Τομ. Α. σελ. 10 σ. 476.

Ἀθῆναι Θρακικὴ Κροῦνος

Ἐπὶ συμμάχου αὐτοῦ, εἰ δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν Κροουβρίδην ἐπιστήσαντα εἶναι αὐτοῦ ὅμως ἀναχωρεῖν Πρόμαχος δὲ οὗτος ἐπολέμει, καὶ ἐπανάγοντας μὲν οὖν τὰ σκεύη τῆς συμμορίας αὐτοῦ, συνέβαινον δ' ἀποστρατεῖν καὶ πάσαι αἱ πρὸς αὐτὸν συνθῆκαι τῶν Ἀθηναίων 3.

---

3. Ἐχόμενα εἰς Αἰσχίνου (Περὶ παραπρεσβείας) 81. Βεβάνδιος μὲν Θρᾴττιος καὶ Ἡράδοτος ὁ Θρᾷξ Κροουβρίδης .... ὑπὲρ ἀμφισβητήσεως χώρας ἐπιστεύσαντο πόλεμον, ὃς Πρόμαχος ὀνομαζόμενος ἐπόρευσε Κροουβρίδην καὶ νικήσας μὲν τὸν τε ἀμφισβητούμενον παρεῖναι τοὺς ἐμπόρους καὶ φίλον αὐτῶν καταδεξάμενος ἐπεβαπτίσατο τὸν βασιλέα, ὅμηρον παρ' αὐτοῦ λαβὼν τὸν υἱόν, μὲν ἀπήγαγεν εἰς Μακεδονίαν.

Αθηναῖοι. Φίλιππος. 346 π. Χ.
Υπο. Χερρονήσου Κερσοβλέπτης. Καρδιανοί.

«Καθ' ον δε χρόνον οι Αθηναῖοι διέφθειρον περιπό- Κεφάλαιον ιβ.
λεις ο Φίλιππος εμπρήσων εν τη θράκη τας πόλεις Τ. Ε'. σ. 387
εναμίλλους. . . .

Ο δε Φίλιππος ήχε σκοπόν να κυριεύσῃ την εν τῃ σ. 388
θράκῃ τραπέζαν, ην ήχεν αυτός εποιήσατο αρχικήν τε κάρες, χωρίς να παρενοχληθῃ παρά την Αθη-
ναίων. Και ήχε μεν υποσχεθῃ να φρουρήσῃ τας Χερ-
ρονήσου, αλλ' τδη μία υποχρέωσις εμπόδιζεν αυτόν να
κυριεύσῃ παράφορα κάρες, η ως διέμενεν αδίκη
φρόρα, να υποταγῃ υπό την κυριαρχίαν αυτής
τον Κερσοβλέπτην η να συμμαχήσῃ εν πάσῃ περι-
χίᾳ ανάλογα τας καρούς τε κεφαλής (1) Εν τῃ αυ-
τῃ δε χρόνῳ οι κρέσβεις (την Αθηνών) ανέμενον
εν τῃ αυτῃ αυτής . . . . . .

Ο δε Δημοσθένης πάλιν μεν ανέλαβε τον συμ- σ. 389
πρεσβείαν, αλλ' ήρχετο μετά μεγίστης προθυμίας· εκράτει δε η ψυ-
χή αυτού να καταπίεσῃ εκείνας τας έριδας τας φύσης, η δεικνύειν
τον ή τον φθόνον προσωπικόν άμμον κάρεσι. Αλλ' ο Φίλιππος
τόσω πολύ ήθελε να δεσμευθῃ καθ' οιονδήποτε τρόπον. Και ε-
κάμνε μεν ρητάς υποσχέσεις την ειρήνην των Φωκέων, η τας Χερσοβλέ-
πτας δε δεν αποδέχετο τοσούτον τον μέγαν τας συμμαχίας των Α-
θηναίων, αλλ' ως ιδίας εαυτής, ως εκείνος η των Καρδιανών. (Δη-

Αθηναῖοι Φίλιππος 346 π.Χ.
Κερσοβλεπτης Καρδιανοι

μοσθενης (δυο ἡμ παραπρεσβεις) ἐπηκα πρωτον μεν
λοιπον φωνεας ἐπιστανοντος η Αἰσας ἀπόκριναν η Κερ-
σεβλεπτη παρα το ληξιουα η θα ερος υμας ζητεῖ-
ται· θα το ληξιουα ἐπεχθρησαν μιαν η μεταιρεν,
ἐφ ᾧ πρεσβευοντες ἤκομεν· θα Καρδιανος Φιλίππου
συμμαχος νομιζομαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αθηναῖοι. Φίλιππος. 346 π. Χ. 116

ἱερ. Χερρονήσου Χερρονησίτης. Χερρονησιῶται.

«Καὶ ἐν τῷ χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι διέβριβον στρατό- Κεφαλ. ιζ
γος ὁ Φίλιππος ἐπιρέων ἐν τῇ θρᾴκῃ τῶν τόπων Τ. Ε. σ. 387
τοιαῦτα. . . .

«Ὁ δὲ Φίλιππος ἔχε ἐπιθέμενον νὰ στρατεύσῃ τὴν ἐν τῇ σ. 388
θρᾴκῃ Χερρόνησον, ἐπ' ἔχων αὐτὸς ἐπιχειρήσας ἐπιτρέψῃ
τὸ ἔαρος, χωρὶς νὰ παρεκκαλέσῃ πολεμίους τοὺς Ἀθη-
ναίους. Καὶ ἔχε μὲν ἐπιτυχεῖν νὰ φρουρήσῃ τὴν Χερ-
ρόνησον, ἀλλὰ τὸ μέγεθος ἐπιτυχίας ἔπεισεν αὐτὸν νὰ
ἐπιστρέψῃ πλαγιάσας τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐπολέμησεν αὐτὴν
φορά, νὰ ἐπιβάλῃ ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν αὐτοῦ
τὸν Χερρονησίτην ἢ νὰ ἐπιφέρῃ ἐν τάξει πολε-
μίας ἀπάντων τῶν κατοίκων τοῦ τοιούτου ἐν τῇ αὐ-
τῇ δὲ χρόνῳ οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηνῶν ἀνέμενον
ἐν τῇ αὐλῇ αὐτοῦ . . . . . .

Ὁ δὲ Δημοσθένης ἦλθε μὲν ἀπόκρυφος ἀπόπλοῦ τῶν συμ- σ. 390
πολεμίων, ἀλλὰ φρόντιζε μετὰ μεγίστης προθυμίας ἐπιτρέπει δὲ ἡ ἐξω-
λαμψις νὰ ἐπιτάξῃ ἐπιφέρῃ τοῦ ἔαρος τὴν φρέαν, ἢ ἀπεμπόλησε
τὴν ἐξ τῶν φρέατων προσκόμισιν ἄμμον ἐξέλεν. Ἀλλὰ ὁ Φίλιππος
τὸ ὡς ὅρος τοῦτο ἤδη νὰ ἀπεκλείσῃ καὶ ἀνοίξῃ τὴν ὁδόν. Καὶ ἐ-
κίνησε μὲν πρῶτα ἀπὸ τὴν ἐξέλασιν τῶν Θρακῶν, ἢ δὲ Χερρονη-
σίτης δὲν ἀποδέχθη τὸν ἐπιφέρειν τὸν ἐπιφέρειν τὸν Ἀ-
θηναῖον, ἀλλὰ τὸν κατέκλεισε, καὶ τοῦτος ἢ τὸν Χερρονησίτην. (Ἐν-